

ארבע מיתות פרק שניידרין

עין משפט
נור מזויה

ק א ב ג ד ה מ י נ י א. פ"ח טלן יהלמוני צלנו מוקודש
 מלבדו רוחני כהה. קדשו רוחני קדשו
 הגדה סגנונו קדשו קדשו
 צו ע"י י"ד קדשו רקשו
 קשיש: ג'
 ק א ו יי' סס לאלכו
 טומען עט סס: פ' (א)
 ק ב יי' סס הו צע'ו
 סס קפער' פ' (ב)
 ק ג ח ט י ב יי' פ' (ב')
 מלכמתה מלכמתה פ' (ב')
 ופייד מלכמתה מלכמתה פ' (ב')
 סס: ג'
 ק ד ל מ יי' פ' (ב')
 מלכמתה פ' (ב')
 (יבנימות ז: א) פ"ב לדיןינו מעננו להמוןו

בשא אחותו מן האם י' ממויל נקדשה קלה ומ ופל' מותם היו מן ס הליישר למקן מעל כן יעוז בקיותה הורתו של באקדישה ולידתו בקדושה איש לו שאר האם ואין לו שאר האב הא כיitz' יש נושא אחותו מן האם יוציא מן האב יקיים אחות האם יוציא מן האב יקיים אחות האם יוציא אחות האם מן האב ר' מ אמר יוציא וחכ' א' יקיים שהה האב כל ערויות מותרות לו לאתמי אשת אביו נושא אישת כונס אחת ומוציא אחת ולכתחילה לא יכנס מהה אשתו ימורח בחמותו ואיכא דאמרי אסור בחמותו אמר רב יהודה לא קשיא הא ר' מ אליבא דר' אליעזר והא ר' מ אליבא דר' רותניה ^{על} בן יעוב איש את אביו ואת אמו רבי אליעזר אומר אביו אחות אביו אמרו אמו ר' ע' אמר חביבו אשת אביו ואמו אמו ממש ורבך ז' ולא בזכר באשתו יולא באשת חבריו וזהו לבשר אחד וכי שנעים בשד אחד יצאו בהמה והיה שאין נעשן בשד אחד אמר מר רבי אליעזר אומר אביו אחות אביו אמיה אביו ממש הינו ורבך ולא בזכר אמיה אשת אביו הינו באשתו ולא באשת חברו אימא לאחר מיתה דומיא דאמו מה דלאו אישות אף אביו דלאו אישות אמו אחות אמו ואימא אמו ממש הימת דומיא דאבי מה חברו ואימא לאחר מיתה דומיא דאבי מה אביו ממש דלאו אישת אביו אמו ממש דלאו ממש רע' א' אביו אשת אביו ואימא אביו ממש הינו ורבך ולא בזכר א' אשת אביו נמי הינו באשתו ולא באשת חברו לאחר מיתה אמו ממש הימת דומיא ואמו ממש הימת דומיא באשת חברו סבר יאמו מאנוסתו במאי קא מיפלני ר' א סבר אביו